

பில்லா III பில்லா Vs டிராகுலா

பகுதி - 1

இடம் : பிரான்ஸ்

நேரம் : நள்ளிரவு

அரண்மனை போன்ற வீடு, இரவுப் பனியால் நனைந்திருந்தது.

அவ்வீட்டைச் சுற்றி மதில் சுவர் அமைக்கப்பட்டு துப்பாக்கி ஏந்திய வீரர்கள் அங்கும் இங்கும் ரோபோ போல் நடந்தபடி கண்காணித்துக்கொண்டிருந்தனர். எங்கும் மயான அமைதி. அந்த இடம் பார்ப்பதற்கு ஒரு தனி சாம்ராஜ்ஜியம் போல் அமைந்திருந்தது.

தூரத்தில் எங்கோ கார்கள் விரையும் சத்தமும் அதன் ஹாரன்களின் ஒலியும் அவ்வப்போது அவ்வமைதியை மெலிதாகக் கிழித்தது.

இரவு நேரங்களில் பருவத்தை எட்டிய வாலிபர்கள் போதை மருந்து உட்கொண்டு சாலைகளில் குழுக்களாகச் செல்வர். யாரேனும் தனியாகச் சிக்கிக்கொண்டால் அவர்களைத் தாக்கி பணம் பறிப்பார்கள். காவல் துறைக்குப் பல புகார்கள் சென்றாலும் அதை அவர்கள் கண்டுகொள்வதில்லை. அப்பேற்பட்ட கொடியவர்கள் கூட அம்மாளிகையின் பக்கம் செல்ல நடுங்குவார்கள்.

ஏனென்றால் ஒரு மாஃபியா கும்பலின் தலைவனாகிய மாட்டின் அங்கு தான் வசிக்கிறான்.

போதை மருந்து கடத்தல், எதிர்த்தவர்களைக் கொல்லுதல், சமூகத்தின் பார்வையில் பெரிய தொழிலதிபர் போல் விளங்குதல், அரசியல்வாதிகளையும் காவல் துறையையும் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு தன் காரியத்தைச் சாதித்தல்... இவையெல்லாம் மாட்டினின் அடையாளங்கள்.

அந்த மாளிகையின் காவலர்கள் தங்கள் நடையின் வேகத்தைக் கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் நடந்தபடியே இருந்தனர். வீட்டின் உட்பகுதியில் இருந்த கடிகாரத்தின் முள் பன்னிரண்டைத் தொட்டது.

அப்பொழுது இரு கால்கள் வீட்டி மாடியில் ஏறின. தோல் காலணி அணிந்து நடையில் ஒரு கம்பீரமும் ஓசை எழுப்பாமலும் வந்து கொண்டிருந்தான் ஒருவன். ஒவ்வொரு அறையாக, இரை கிடைக்குமா என்பது போல் தன் கழுகுப் பார்வையை வீசினான். ஆனால் அவன் தேடிய இரை கிடைக்கவில்லை.

அவனது கால்கள் ஓர் அறையின் வெளியே நின்று, யாராவது தன்னைக் கவனிக்கிறார்களா என்று அவன் நோட்டமிட்டான். யாரும் இல்லை. பின், தன் வேலையைத் தொடங்க ஆரம்பித்தான்.

தன் பாக்கெட்டிலிருந்து ஏதோ ஒன்றை எடுத்தான். அதைப் பிரித்து கதவின் சாவித் துவாரத்தில் ஓட்டினான். ஓட்டிய இடத்தில் கதவு அமில்லம் ஊற்றியது போல் பொசுங்கி ஒரு துவாரத்தை உண்டு பண்ணியது.

எவ்வித பதற்றமும் இன்றி கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றான். ஏசியின் குளுமை அவ்வறையில் நிரம்பி வழிந்தது.

வந்தவன் அறையை நோட்டமிட்டான். இரண்டு ஜன்னல்கள் மூடியிருந்தன. ஒரு மேஜை, அதில் விஸ்கியும் கண்ணாடி டம்ளரும் இருந்தன. கண்ணாடி டம்ளரில் விஸ்கி பாதி குடிக்கப்படாமல் இருந்தது. அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு கட்டிலின் மேல் இலவம்பஞ்சு மெத்தை மேல் தன்னிலையிழந்து மார்டின் கால்களை அகல விரித்தபடி தூங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

மார்டினைப் பற்றி.....

சாதாரண ரௌடியாக வாழ்க்கையைத் துவங்கினான் மார்ட்டின். போதைப் பொருட்களை பள்ளி கல்லூரி மாணவர்களுக்கு விற்பது, பிக்பாக்கெட் போன்ற சிறு சிறு குற்றங்களால் ஜெயிலுக்குப் போனவனுக்கு, மாஃபியா கும்பல்களின் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவர்களோடு சேர்ந்து கொலை, வழிப்பறி, ஆயுதக் கடத்தல் என்று தொழில்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தான். மலயுத்தம், காற்பந்து போன்ற விளையாட்டுக்களில் சூதாட்டம் மூலம் கோடிகோடியாகப் பணத்தைக் குவித்தான். தன் எதிரிகளாக உருவாகுபவர்களைக் கொன்றான். இப்பொழுது ஒரு குழுவின் தலைவானாக ஆகிவிட்டான். இரண்டு நாட்கள் முன்னால் கூட தன்னைப் பிடிக்க வேவு பார்த்த காவல் துறை அதிகாரியைக் கொன்று கடலில் வீசி எறிந்து சுறாக்களுக்கு உணவாக்கினான். இனி தன்னை எதிர்க்க ஒருவனும் இல்லை என்ற மமதையில் நிம்மதியாக உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு மனைவி, குழந்தைகள் இல்லை. வாழும் வரை யாருடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளும் தன்னை நுழைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதில் உறுதியாய் இருப்பவன். மனைவி, பிள்ளைகளால் சந்தோசம் தொலையும். அவர்களைப் பணயக்கைதியாக வைத்து எதிரிகள் தன்னைக் கொன்றுவிடலாம் என்பதாலேயே இல்லற வாழ்க்கையை வெறுத்தான் அவன் ..

மார்ட்டின் முகத்தை ஒரு ஐந்து போல் பார்த்துவிட்டு, வந்தவன் படுக்கை அருகில் இருந்த இரவுவிளக்கைப் பிடித்து இழுத்தான். நீண்ட நேரமாக ஒளிவீசிக்கொண்டிருந்ததால் அந்த விளக்கு வெப்பமாக இருந்தது. அவன் கைகள் அதை எப்படித்தான் தாங்கியது என்று தெரியவில்லை.

ஒரு நீண்ட வொயர் அவனுக்குக் கிடைத்தது. அதைத் தன் பற்களால் கடித்தான். அந்த பற்கள் மனிதப் பற்கள் போல அல்லாமல் ரத்தக் காட்டேரி பற்களைப் போல இருந்தன. அந்த வொயரைப் பயன்படுத்தி உறங்கிக்கொண்டிருந்த மார்டினின் உடலில் சுற்றி சுவிட்ச் போர்டுக்கு இணைப்புக் கொடுத்து அதன் அருகில் நாற்காலியை நகர்த்தி சாவகாசமாக உட்கார்ந்தான்.

சில நிமிடங்கள் அவனது பார்வை படுத்திருந்த மார்டினின் மேலேயே விழுந்தது. அவனது கைகள் சுவிட்சை அழுத்தின. மின்சாரம் உடலில் பாய்ந்தது. படுக்கையில் இருந்த மார்டின் துடித்தான். அவன் உடல் எழுந்து எழுந்து விழுந்தது. சுவிட்சை ஆஃப் செய்தான். மார்டினின் மூச்சு தடைபட்டு தடைபட்டு வந்தது. கண்களைத் திறந்து அவன் முகத்தைப் பார்த்தான். மீண்டும் சுவிட்சை அழுத்தினான், வந்தவன். மார்டின் மீண்டும் துடித்தான். மறுபடியும் நிறுத்தினான் அவன்.

மார்டினின் கண்கள் பயத்தால் விரிந்திருந்தன. யார் நீ? என்று வாய் திறப்பதற்குள் மீண்டும் சுவிட்சை அழுத்தினான். மார்டின் துடித்தான். இம்முறை அவன் அவகாசம் குடுக்கவில்லை. சுவிட்சில் இருந்து கை எடுத்தான். மார்டினின் உடல் மேலே எழும்பி எழும்பி விழுந்தது. வந்தவனது கண்கள் அதை ரசித்தன.

மின்சாரம் பாய்ந்திருந்த மார்டினின் உடல் மரணித்துவிட்டது.

நாற்காலியை விட்டு எழுந்தான் வந்தவன். அருகில் இருந்த தொலைபேசியில் சில எண்களை அழுத்தினான்.

அது கீழே உள்ள காவலாளியின் தொலைபேசியை அலறவைத்தது. சிறிது நேரத்தில் ஒரு குரல்.

"சார் . . ."

"உங்க பாஸ் மார்டின் இறந்துட்டார்"

எதிர்முனைக் குரல் அதிர்ச்சிக் குரலில், "யார் பேசுவது?" என்று அலறியது.

கொலைகாரன் சிரித்தபடி, "உங்க முதலாளியைக் கொன்றவன் தான் பேசுகிறேன். ஜன்னல் பக்கம் நிற்கிறேன். உனக்குத் தெரிகிறதா பார்" என்று ஜன்னலைத் திறந்தான்.

அவனது உருவம் காவலாளியின் கண்களில் ஒரு நிழல் போலத் தெளிவில்லாமல் தெரிந்தது.

கொலைகாரன், "இங்கே தான் இருக்கிறேன். நேரிலேயே பேசலாம், வா " என்று கூறித் தொடர்பை துண்டித்தான்.

காவலாளிகள் அவன் இருந்த இடத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்துகொண்டிருந்தனர். அமைதி கலைந்து, சலசலப்பு கூடியது. வந்தவர்கள் அனைவரும் முதலாளியின் அறைக்குள் நுழைந்தார்கள். மார்டினின் பிணம் இருந்ததே தவிர அங்கே கொலைகாரன் இல்லை.

எங்கே மறைந்திருப்பான் என்று ஒருவரையொருவர் கலவர முகத்தோடு பார்த்துக்கொண்டனர். அவர்களுடைய துப்பாக்கியின் குழல்கள் அந்த அறையின் நாலாபுறமும் பார்த்தபடியிருந்தன.

கொலைகாரன் படிக்ககட்டுகளில் இறங்கி நடந்து வந்தான். கையில் வைத்திருந்த ரிமோட்டில் உள்ள பட்டனை அழுத்தினான்.

காவலாளிகள் இருந்த அறை வெடித்துச் சிதறியது. தீப்பிழம்பு ஜன்னலின் வெளியே எட்டிப்பார்த்தது. வந்தவர்கள் அனைவரும் மாண்டனர். அந்த அறை நெருப்பாலும் புகையாலும் மூடப்பட்டிருந்தது.

கொலைகாரன் எவ்வித பதற்றமும் இன்றி வெளியே நடந்து போனான்.

வெளியே நின்றிருந்த இரண்டு காவலாளிகள் துப்பாக்கியோடு அவனைப் பார்த்து வந்தார்கள். அதில் ஒருவனைக் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் கொலைகாரன் சுட்டு வீழ்த்தினான்.

கண் முன்னே அவன் சாய்ந்ததைப் பார்த்து அவன் கூட இருந்தவன் விக்கித்து நின்றான். அவன் உடலில் ஒரு நிமிடம் எந்த அசைவுமே இல்லை. நடுங்கிய கைகளோடு துப்பாக்கியை ஏந்தியபடி கொலைகாரனைப் பயத்தோடு வெறித்தான்.

"துப்பாக்கியை கீழே போடு!" என்று நடுங்கிய குரலில் கூறினான்.

கொலைகாரனின் பார்வையில் எந்தச் சலனமும் இல்லை.

"சொல்வது கேட்கவில்லையா? கீழே போடு. இல்லையென்றால் சுட்டுவிடுவேன்" என்று கூறியபடியே ட்ரிக்கரை அழுத்தினான். கைகள் நடுங்கியதால் குண்டு கொலையாளியைத் துளைக்காமல் அவன் பின்னால் சென்றது.

மீண்டும் காவலாளி சுதாரித்து சுடப்பார்த்த போது அவன் கழுத்தில் ஓர் உதை இடி போல் இறங்கியது. அவனும் சரிந்து விழுந்தான். கண்கள் மட்டும் அந்த வினோத மனிதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.

வலியால் துடித்துக்கொண்டே, "நீ யார்?" என்று கேட்டான்.

அந்த மனிதன் அவனை ஏளனமாகவும் அதே சமயம் கூர்மையாகவும் நோக்கி, "டிராகுலா" என்று கூறினான்.

"என் பெயரைச் சொல்வதற்கு நீ ஒருத்தனாவது உயிரோடு இரு!" என்று கூறி நடந்தபடியே இருளில் மறைந்தான்...

தொடரும்....